

N:o 38.

Ank. till Riksd. Kansli d. 10 April 1867, kl. 7 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 9, i fråga om åtskilliga förändringar i anordningen af trafiken å Statens jernvägsstambanor.

Herr A. Medin har i Kammaren, med tillkännagifvande af den förhoppning, att Jernvägsstyrelsen numera fått tillräcklig materiel för Statens jernvägsstambanor, uti en till Utskottet hänvisad motion, (N:o 224), förnyat en af bemälda Medin vid sistförflutna riksdag väckt motion rörande nedsättning i fraktafgift å Statens jernbanor för tyngre gods, som motionären förmenat vore nyttigt ej allenast för godssets egare, utan äfven för inkomsten till Statsverket, jemte det motionären ansett af behovet påkallad en förändring med snälltågens turer, hvilka derigenom kunde inbringa större inkomster och med detsamma bereda stora fördelar åt passagerare, på grund hvaraf motionären föreslagit, det Riksdagen behagade ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse, att Kongl. Maj:t, efter inhemtande af Jernvägsstyrelsens utlåtande, täcktes i nåder bifalla: »1:o att en tredje klassvagn, eller flera,ingo åtfölja snälltåget mot en förhöjd afgift till 40 öre per person för mil räknadt; 2:o att snälltåget gjorde ett kort uppehåll vid hvarje station, endast så, att passagerare kunde hinna gå utaf samt på tåget, då äfven tillfälle gafs för posternas behöriga allemnande och mottagning; 3:o att nedsättning i afgift måtte ega rum för vissa trafikerade varor på godstågen, t. ex. spanmål, kreatur, alla sorters trävaror, tackjern m. m.; och 4:o att persontrafiken åtskiljdes från gods-
trafiken.»

Hvad den sistnämnda frågan angår, tilltror Utskottet sig icke kunna rätt bedöma lämpligheten af den föreslagna åtgärden, som likväl synes Utskottet mer än tvifvelaktig, men den af motionären önskade förändring i anordningen af snälltågen på Statens jernvägar, att dessa tåg skulle göra uppehåll vid hvarje station och åtföljas af en 3:dje klassens vagn eller flera sådana, anser Utskottet inga-

lunda tjenlig, enär detta högst sannolikt komme att, utan allmänt gagn, skadligt försena snälltågen och sålunda motverka det med desamma afsedda nyttiga ändamål, då vid de flesta mindre stationerna antagligen skulle endast undantagsvis finnas tillgång på passagerare samt tillökning i vagnantalet oundvikligt förtyngde cortegen och menligt inverkade på hastigheten, under det att icke med visshet kunde påräknas ens större antal trafikerande, än mindre förökad inkomst, helst personer, som vanligen begagna 3:dje klassens jernvägsvagn, säkerligen, vid verkligt behof af skyndsammare fortkomst, heldre underkasta sig därför den högre afgiften i 2:dra klassens vagn å snälltåg, än den långsammare färden med lägre afgift å annat tåg; hvaremot Utskottet föreställer sig, att genom nedsättning i någon mån af personafgiften vid snälltågen bättre skulle befordras den af motionären åsyftade fördel för allmänheten, att med mindre uppoffring kunna begagna sig af snälltågen, och för Staten, att af dem erhålla högre inkomst; äfvensom Utskottet icke kunnat förbise, att enahanda förmån för den enskilde och Staten, beträffande godstågen å jernvägarne, ofelbart skulle vinnas, om nedsättning skedde i nu gällande fraktafgift för tyngre varor, öfver hvilken en allmän klagan är rådande, destomer berättigad, som dess snara undanrödjande tyckes betingas af skyldig omtanke för det allmänna bästa.

Utskottet finner sig således allenast så till vida böra förorda bifall till ifrågavarande motion, att Utskottet tillstyrker Riksdagen

underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med anhållan, att, så snart möjligen ske kan, fraktafgiften för tyngre gods å Statens jernvägar skäligen nedsättes, samt hemställen om någon nedsättning tillika af personafgiften för 2:dra klassens vagn vid snälltågen å berörda jernvägar, allt med fästadt behörigt afseende dervid på Statens fördel af högsta inkomst från dess jernvägar.

Stockholm den 3 April 1867.

På Utskottets vägnar:

AXEL REUTERCRONA.

Ordförande.